

AKILLI BİR KOYUN

Gary D. Schmidt ve Elizabeth Stickney

Resimleyen: Jane Manning

BİRİNCİ BÖLÜM

Atwood Tepesi'nde

Wilson, Abigail Atwood'un en cana yakın koyunuydu.

Wilson, Abigail Atwood'un en kıvrırcık yünlü koyunuydu.

Ve Wilson, Abigail Atwood'un en akıllı koyunuydu.

Bütün bu özellikler bir koyun için çok fazlaydı.

Wilson her sabah Abigail'in, küçük kırmızı evinden koyun ağılına ve Atwood Tepesi'ndeki otlığa uzanan taşlı yolu tırmanmasını beklerdi.

Ve her sabah, Abigail'in her zaman hemen arkasından gelen sadık ve itaatkâr *border collie* cinsi köpeği Tippy'nin de yolunu gözlerdi.

“Günaydın Wilson,” derdi Abigail Atwood.

“Mee,” derdi Wilson ve Abigail Atwood ağıldan otağa giden kapıyı açar, yirmi altı koyun hep birlikte dışarı koşardı. Hiçbiri gür çimlere giden yolda durmazdı.

Yirmi yedinci koyun, yani Wilson hariç.

Wilson hep dururdu, çünkü cana yakındı. Yünlü kafasını Abigail'in dizine sürterdi. Sonra –Abigail Atwood onun böyle yaptığından emindi– Wilson ona göz kırpardı.

Bunu yaptığında, Abigail her zaman eğilip onu okşardı.

“Benim en cana yakın, en akıllı, en kıvrık yünlü koyunum bugün nasılmış?” diye sorardı Abigail.

Wilson, Abigail’e bakardı.

“Mee,” derdi.

Sonra Abigail her zaman Wilson’ın çenesinin altını kaşırdı. Ve Wilson mutlulukla gözlerini kapatırdı.

“Bugün iyi bir koyun ol,” derdi Abigail. Tippy, Wilson ile burun burna gelirdi ve Abigail otlağın kapısını kapatıp mandalı kontrol ederdi. Daha sonra Abigail önde Tippy arkada, taşlı yoldan aşağı inerek küçük eve dönerlerdi.

Wilson onları izler ve Tippy’nin kuyruğunun ahşap zemine vurduğu, Abigail’in

sandalyesinin gıcırdayarak ileri geri sallandığı sıcak sobalı odaya girmeden önce ön verandada Tippy'nin siyah-beyaz kafasını okşayan Abigail'i düşünürdü.

Ve Wilson, yalnızlık hissiyle dolu yumuşak bir sesle melerdi.

İKİNCİ BÖLÜM

Komşular

Abigail Atwood'un, Atwood Tepesi'nde bir komşusu vardı: Jeremiah Jefferson. Jeremiah Jefferson, ne zaman evden çıkarsa yanına bir şapka alırdı. "Bunu yapmak gerekir," derdi. Her zaman üç tornavida, bir çift lokma anahtar ve arka cebinde bir pense taşırdı. "Aletlerine ne zaman ihtiyaç duyacağını bilemezsin," derdi. Aletlerine her zaman ihtiyacı olurdu çünkü kamyonet, traktör, biçerdöver, çim biçme makinesi ve tekerlek üzerinde giden diğer her şeyi tamir ederdi; özellikle de tekerleklerin